

SLOVENSKI GOSPODAR

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izjava vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, pol leta 2 K in za četrt leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hodi sam poiz, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravištvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dopušča do odpovedi. — Deležniki „katoliškega tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 vin. — Uredništvo: Koroška cesta šte. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravištvo Koroška cesta šte. 5, sprejema naročnino, inserate in reklamacije. — Za inserate se plačuje od enostopne petitvrste za enkrat 15 vin, za dvakrat 25 vin, za trikrat 35 vin. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejema o do srede jutraj. — Nezaprite reklamacije so poštnine prosto.

Hmelj.

Celje, dne 18. avg.

Letošte državnoborske volitve so se vršile v Savinjski dolini v znamenju hmelja, in Narodna stranka je razglasila svojega kandidata Robleka kot moža, ki bo s svojim delovanjem priboril na svetovnem trgu savinjskemu hmelju veljavo in ceno. Po 5 K so obetali brezvestni agitatorji hmeljarjem letos kot ceno, in kdor tega ni verjel, bil je lažnik, in kdor ni maral za Robleka, bil je neprijatelj in izdajalec hmeljarstva.

Sedaj pa je prišel čas, da obiramo hmelj, in ljudje vidijo v svojo žalost, da so bili za svoje nade kruto goljufani. In oni, ki so hodili meseca maja kot agitatorji za Robleka in Narodno stranko, hodijo sedaj kot mešetarji z judi in drugimi kupci, da mešetarijo proti svojem ljudstvu v svojo korist in korist judov. Narodna stranka se je pokazala v svoji pravi luči kot sovražnica ljudstva.

Tekoče leto se pričakuje na celim svetu bogata hmeljska žetev, približno 1.970.000 stotov. Bavarska bo pridelala 255.000 stotov, Nemška 465.000, Češka 260.000, vsa Avstrijska 328.000, vsa Evropa (brez Anglije) 973.000, Anglija 350.000 itd. Ker je Avstrija preteklo leto pridelala samo 169.000 stotov, je letos množina pridelka poskočila skoro za sto odstotkov. Nemčija in Avstrija bosta imeli letos okoli 300.000 stotov za izvoz in zelo se je bati, da za to množino ne bosta mogli najti izvoznih trgov. S tem računijo hmeljski trgovci, in njihov račun ter protiljudsko delo mešetarjev sta kriva, da je cena hmelja tako nizka.

Največji sovražnik hmeljskih cen je množina hmelja. In vedno več novih hmeljišč se nastaja... Za to pa moramo z veseljem pozdraviti novi hmeljski zakon, v katerem so določila, ki bodo varovala stare hmeljske okraje in zadrževala nove nasade. Zaradi nove postave so politični agitatorji lani in letos hudo napadali dr. Vovška in dr. Korošca, ker sami niso razumeli postave ali pa ker so mešetarji, katerim se bodo na podlagi nove postave dale tudi zvezati njih nepoštene roke.

V Savinjski dolini imamo hmeljarsko društvo, katero ne izpolnjuje svoje dolžnosti. Nova hmeljska postava stopi dne 15. oktobra v veljavo. Čehi sedaj delajo na vse kriplje, da bi dosegli pri poljedelskem

ministrstvu za se ugodne izvajalne predpise, ki bodo spremljali novo postavo. Deželni kulturni svet češki je že vložil po vsestranskem posvetovanju s hmeljarji svoje predloge in njihovi poslanci so na delu, da se uresničijo. Kaj pa naš Roblek? Češki predlogi so v marsičem nevarni našim hmeljarjem v kljub novi postavi. Tako zahtevajo, da se hmelj iz različnih dežel ne sme mešati, ali vsaj ne signirati (zaznamovati). Imenovanje po izvoru rastline naj bo prepovedano; važne so tudi njihove zahteve zaradi prevažanja in izvažanja. Savinjsko hmeljarsko društvo bi se moralo proti nekaterim češkim zahtevam odločno po robu postaviti, drugim zopet, posebno glede izvoza, se pridružiti. Hmeljarski konzulent Hoffer je češkim hmeljarjem šel povsod na roko, naše društvo pa se ni videlo hmeljarskega konzulenta.

Iz ljubezni do ljudstva opozarjamo Savinjsko hmeljarsko društvo, da stori svojo dolžnost. Treba je iti ljudstvu na roko, ne pa mešetarjem, in magari da je med njimi tudi brezdelni državni poslanec Roblek.

Naši shodi.

Naša stranka se še je le ustanovila, ko so celjski mladi dohtarji razbili staro štajersko slovo, da so spravili pod streho prejšnjega urednika „Domovine“ in zadostili svoji častihlepnosti po voditeljstvu. Vkljub temu, da se je stranka tako mlada, dobila je pri zadnjih državnoborskih volitvah največje število glasov. Za to pa je njena naloga, da sedaj po končanih volitvah novi poslanci pridno zahajajo med volilce Slovenske kmečke zveze, da se vezi med pristaši njenimi še tesneje sklenejo. V teku zadnjega tedna so se priredila s posredovanjem naših pristašev 4 zborovanja.

Shod v Celju.

Dne 15. t. m. se je vršil v Celju javni shod našega izobraževalnega društva, ki je bil dobro obiskan. Predsednik strokovnega društva cinkarskih delavcev je govoril o razmerah teh in navduševal delavce, da vsestransko delujejo za organizacijo in se osobično poprimejo društva. Poslanec Jože Gostinčar je razvil kršč. soc. delavski program in poljudno pojasnjeval točko za točko. Pojasnil je tudi

nekateri izboljšanja plač se tikajoče stvari. Shod je trajal nad dve uri.

Shod v Šmartnem na Paki.

Opora naša v hudem boju, ki se je razvil v šoštanjanskem okraju pri zadnji državnoborski volitvi, so bili vrli možje iz Šmartna na Paki. Slovenska kmečka zveza jim je bila dolžna hvalo in za to se je dne 15. t. m. priredilo tamkaj zborovanje. Predsedoval je g. Pirtovšek starejši, zapisnikar g. Klančnik. Poročat je prišel državni poslanec dr. Korošec. Nakratko je očrtal program Slovenske kmečke zveze, razložil, zakaj niso hoteli kmečki poslanci Robleka in Ježovnika v en klub in nazadnje opisal položaj v državnem zboru. Poročilo državnega poslanca je bilo sprejeto z vsestranskim odobravanjem. Potem se sta stavila gg. Pirtovšek in Irman več vprašanj glede šole, vojaščine, regulacije Pake, umetnih gnojil, zajca itd., na katera je državni poslanec točno odgovoril.

Nazadnje se je zborovanje izreklo za program Slovenske kmečke zveze, odobrilo njihovo postopanje v državnem zboru ter izreklo svoje ogorčenje nad ravnanjem dr. Ploja.

Da ostane vodstvo S. K. Z. vedno poučeno o željah in zahtevah svojih pristašev, izvolil se je krajevni odbor zaupnikov. G. Pirtovšek je potem z bodrilnimi besedami završil lepo uspelo zborovanje.

Shod v Mariboru.

V Mariboru in okolici imamo veliko slovenskega delavstva, za katero so se v prejšnjih časih mariborski Slovenci brigali le toliko, da so jim prišli povodom kake veselice polnit prostorov in praznih blagajn. Upamo, da je tej dobi tudi v Mariboru odklenkalo. Dne 17. t. m. se je vršilo v Narodnem domu zborovanje studeniškega izobraževalnega društva, kateremu je predsedoval g. Leskovar. Prišlo je na shod tudi nekaj socialdemokratov. Na dnevnem redu je bil razgovor o zavarovanju.

Državni poslanec dr. Korošec pravi, da je sicer izvoljen od kmeta in njegovega delavstva, vendar izjavi v imenu svojih tovarišev in v svojem imenu, da jih bo tovarniško delavstvo v velikem svojem prizadevanju za zavarovanje za starost, onemoglost, nezgode in bolezen našlo vedno med svojimi zagovorniki, kakor upajo kmečki poslanci, da bodo tudi

Podlistek.

Mojster Mihael.

Poslovenil P. F.

I.

Bilo je sredi poletja 1762. Vročje je pripekalo v odnevno solnce na prašnato cesto, ki je peljala z Bavarskega na Solnograško. Le posamezno stoječi kmetje so metali svoje ozke sence čez solnčno cesto, ki se je neprijetno bleščala pred očmi. Kakor oaze v puščavi so se zdele te ozke sence človeku, posebno ker se je vročina večala od minute do minute.

S težavo je vlekel starosti slab sivec razklopotano kočijo, ki je imela precej sličnosti z doslužnim poštnim vozom. Na nenavadno visokem kozlu je sedel mlad fant, ki pa je v kljub svoji mladosti zgledal tako zaspano, da je bilo večidel dobremu nosu starega siveca prepuščeno, najti pot na Solnograško, katerega je napravil gotovo že čez stokrat; kajti tje je bila njih pot, in že se je prikazala na nizkem holmiču prijazna božjepotna cerkviča, od katere je bilo le še eno uro do mesta.

Potovalec v kočiji, mlad mož prijetnih potez in izrazitih, temnih oči, je potisnil od časa do časa svojo s takrat navadno lasuljo pokrito glavo skozi okno, in videlo se je njegovemu potnemu obrazu, da želi nemalo doseči prav kmalu svoj cilj in dihati čistejši zrak, ki se mu ni mogel najti niti zunaj niti znotraj. Zato je začel že šteti minute, kdaj obstane voz pred vratni lepega mesta Solnograda; pa tudi sunke je začel šteti s svojo dobro voljo, ki mu je tudi v nevolji ni zmanjkalo, katere je dobival na takrat se slabo preskrbljeni cesti; kajti „hop! hop!“ je napravil voz vsakih par minut, čez kar se je po-

potnik, pravi vzgled potrpežljivosti, če se še je tolikokrat ponovilo, le smehljaj — in zopet je šlo hop! hop! čez kamenje ob cesti — naenkrat pa je dobil voz tak silen sunek, kakor bi se hotel v trenutku razrušiti, in ni se ganil več od prostora; kakor vzdana v zemljo sta stala voz in konj, kakor bi na ravni cesti okamnela.

V neprijetni slutnji je pogledal popotnik skozi okno, kakor je bilo pač mogoče, ter videl, kako se voz nevarno nagiblje na stran; zgubila sta ravnokar kolo, kar je v največji vročini sredi prašnate ceste dvojno neprijetna reč.

Pankrac, je zaklical s svojim prijetno donečim glasom fantu, pridj in pomagaj mi iz moje ječe in potem glej, če se da kaj pomagati.

Toda dobri, neumni Pankracij ni sedel več na kozlu, temveč ležal na mehki travi, in njegov star sivec se je pripogibal k njemu, boljše k travi, ter jo s težavo pulil.

Tako si je moral pomagati popotnik sam, in po dolgi muki je stal ves poten na trdni zemlji, in voz se je gibal na stran, kakor v puščavi počiva-joče kamele.

Toda že v prihodnjem trenutku je stal mlad mož ob strani voznikovi, in mesto, da bi mu ta zadovoljno pomagal, je imel veliko težavo, spraviti fanta na noge.

No, Pankrac, mu je zaklical s prijaznimi, nikdar zlovoljnimi ali hudimi besedami, zdaj hitro na delo; kolo je treba zopet natakni in pritrditi. Tukaj na prašnati cesti biti izpostavljen solnčni vročini, ni prijetna reč, posebno ko moram danes še biti na svojem mestu v Solnogradu.

Toda fant se je pokazal pri tem delu ravno tako nerodnega, kakor prej na kozlu. Tudi je manjkalo pravega crodja, katero ima skrben voznik vedno seboj, in par žrebljev, ki jih je našel v nekem kotu

kočije, je bilo odtrih ali prekratkih, kratkomalo minilo je pol ure in škoda še ni bila popravljena.

Ker je bilo ravno poldne, ni prišel nobeden voz mimo, od katerega bi bilo upati pomoči. Tedaj pa je zagledal majhno hišico, ki je ležala kakih sto korakov od kraja nesreče in ki je prej ni opazil. Hitro je bil sklep gotov. Pankracu je naročil ostati pri konju in vozu, sam pa je hotel pogledati k hiši, če bi našel tam prijaznega pomagača.

Ugodnejše se ni moglo nameriti; hiša je bila nekega kolarja, in tako je našel tukaj pravega zdravnika, ki bi lahko pritrdil zopet kolo in spravil voz naprej.

Popotniku tudi ni bilo treba dolgo iskati po gospodarju hišice. Že mu je stopil naproti mož, skoraj velik, z usnjatim predpasnikom in z zavihanimi rokavi, njegov obraz je bil od ognjišča rdeč, medtem ko so njegove mišičaste, od črne smole zamazane roke kazale njegov obrt. Kakor njegova zunanost je bil tudi neprijeten način njegovega govorenja in prezirajoče je vprašal vstopivšega, kaj ima iskati pri mojstru Vendelinu?

Mojster Vendelin se vam torej pravi?, odvrnil je popotnik tem prijaznejše; Bog z vami, dober mojster Vendelin; gotovo nisem prvi, ki vas pride tukaj na kameniti, prašnati cesti prosit, da mu pomagata dalje. Glejte tam, je nadaljeval in pokazal na voz, tisto visečo kočijo; kolo se je zmaknilo in neroden voznik si ne zna pomagati. Bodite tako dobri, mojster Vendelin, in pomagajte, da lahko kmalu nadaljujem svojo pot.

Toda mojster Vendelin je bil, kakor se je kazalo, pogosto svoje volje; tudi ni kazal ponižen plaše popotnikov na posebno dobro plačilo. Razven tega je še bilo, ker je bila sobota, še marsikaj dokončati, in zato je zakričal neprijazno:

Pa naj reče kdo, da človek naj ne zgubi potrpljenja! Ne mine dan, da bi ne trebalo tako spo-

zastopniki tovarniškega delavstva podpirali povsodi kmečka zahtevanja. Potem razvija zgodovino delavskega zavarovanja v različnih evropskih državah.

Državni poslanec Gostinčar je razpravljalo o programu krščansko-socialnega delavstva, ki sloni tudi na krščenstvu in narodnosti. Njegova izvajanja o narodnosti vzbudila so navdušenje tudi pri takih zborovalcih, ki sicer niso prijazni krščansko-socialnemu programu. Govori potem o zavarovanju, kako neprikladne in pomanjkljive so dosedanje poštave, kako potrebno je tudi zavarovanje za osemoglost, kako je vedja krščanskih socialcev dr. Luogger stavil prvi predlog, da se v tem oziru res začne kaj delati za delavca ter izjavil, da bodo ljudstvu prijazni poslanci za te delavske zahteve zastavili vse svoje moči.

Na to je vstalo par socialdemokratov, ki so pravili, da je vse prav, toda da bi se le tudi tako delalo. Odgovarjal jim je g. Gostinčar. G. Medvešek vpraša navzočega kmečkega poslanca dr. Korošca, kaj je s ceno mesa in sladkorja. Dr. Korošec odgovori, da kmet ne prodaja predrago živine, da tudi ni treba odpreti meje, ampak dobiček imajo meštarji in mesarji. Glede sladkorja pokaže na kartele, s katerimi so si socialdemokratski voditelji v tesni denarni zlahti. Pri teh voditeljih naj torej najprej potrka socialdemokrati. V istem smislu govori tudi Gostinčar in Grandošek. G. Karba izreka poslancem zaupanje ter predlaga resolucijo glede zavarovanja, koja resolucija se brez ugovora sprejme.

Shod na Dobrni.

Zadnje nedeljo dne 18. avgusta je priredila Slovenska kmečka zveza shod v Dobrni. Kmečka zavodnost v Dobrni je velika in so se ž njo morali seznaniti v volilni dobi tudi celjski dohtarji in njihovi agitatorji. Pogumno in nepremakljivo so stali Dobrnčani pod zastavo Slovenske kmečke zveze. Slava jim za to! Zal, da njihov okraj ni bil zmagosloven, toda nasprotniki ne morejo biti in tudi niso več ponosni na svojo zmago. Navdušenje za Robleka je zmrznilo, in zaupanje do Narodne stranke v celem volilnem okraju nikdar ni bilo veliko. Kmetje se obračajo tje, kjer so stali od vsega konca zvesti Dobrnčani, ob strani Slovenske kmečke zveze.

V predsedstvo so se izvolili: Predsednik Fr. Pušnik, podpredsednika Karba in Verdev, zapisničar Kranjc Franc. Reditelji: Božnjak, Švent, Lipičnik, Mastnak.

Poročal je državni poslanec dr. Korošec ter se posebno bavil s sedanjo ceno živine in z vprašanji, ki so s to okolnostjo v ožji zvezi. Nazadnje je poročal tudi o državnozborskem položaju.

Volilci so stavili različna vprašanja: Švent zaradi lovskega zakona, Karba zaradi zakona, Pušnik zaradi šole, Kranjc glede znižanja obresti, Korošec glede melioracij, Švent zaradi vojaščine. Ko je državni poslanec vsa vprašanja razjasnil, stavil je g. Kukovic naslednje resolucije, ki so se soglasno sprejele:

1. Na političnem shodu na Dobrni zbrani volilci izražajo svoje veselje, da se je ustanovila Kmečka zveza in upajo, da bo ta najboljša zagovornica kmečkega stanu in njegovih pravic na Spodnjem Štajerskem z najboljšim uspehom izvajala svoj program.

2. Zbrani volilci izrekajo svoje popolno zaupanje poslancem izvoljenim na programu Kmečke zveze in združenim v Slovenskem klubu, in obsojajo korak poslanca dr. Ploja.

trto skatilo pomagati spraviti iz prahu, in zato bi naj bil edini mojster Vendelin.

Ze je hotel obrniti možu v slabem plašču hrbet, toda ta ga je prijel za roko:

Dober mojster Vendelin, ne pustite mojstra Mihaela neuslišanega; on mora biti še danes v Solnogradu in vas hoče bogato poplačati, če mu pomagata v tej v mali zadregi.

Kolar je premeril popotnika od pet do glavo. Mojster Mihael!, je ponovil, kakor da ne bi prav slišal; no — kaki mojster pa ste? je dostavil z zamčevanjem, gotovo ne našega posla, to vidim na vaših neznih prstih, ki so še gotovo malo delali.

Popotnik se je nasmehnil. Dosti različnih poslov je na svetu, dober mojster Vendelin, je odvrnil, v katerih lahko postane človek z božjo pomočjo mojster. Toda sedaj bodite tako dobri in vzamite žeblice in kladivo, klješče in kaj še je potrebno in potem bodeva skupno spravila kolo kmalu zopet v red.

Vi govorite, kakor bi že sami imeli kedaj opraviti s kolesi, dejal je Vendelin, kateremu se je tujec že nekoliko prikupil, precej prijazneje kakor prej.

Saj sem tudi kolarjev sin, odvrnil je mojster Mihael, smeje se.

Tedaj je zarohnel Vendelin iz nova. Kolarjev sin? In vi niste postali kolar; to mi je lep kolarjev sin, ki se ne peča z očetovim poslom.

Kaj se hoče, če se komu muziciranje bolje dopade, je odvrnil zopet mojster Mihael s istim finim, skoraj radostnim smehljajem kakor prej.

Godec ste torej? zaklical je Vendelin zaničljivo. No, potem ste pravo izbrali! Jaz sem godec sin, in vendar ne bi hotel biti za ves svet tak postopač. Postal sem pošten rokodelec, kakor so oče, Bog jim daj dobro, hoteli imeti. Pri vas je pa ravno nasprotno.

Mojster Mihael je odvrnil mirno: No, moj oče, tudi njim daj Bog dobro, so tudi razumeli nekaj godbe, ravnotako mati. Kolarstvo ni vedno zadosto-

3. Zbrani volilci izražajo svoje veselje nad tem, da so se poslanci Slovenskega kluba tako odločno uprli, da se ni odprla meja za uvoz živine iz Srbije in drugih krajev in zahtevajo, da vstrajajo neupogljivo na tem stališču.

4. Zbrani volilci obžalujejo, da so kranjski liberalci zanesli razpór v šolsko družbo sv. Cirila in Metoda.

5. Zbrani ki ečki volilci zahtevajo, naj država, oziroma dežela nemudoma ustanovi prepotrebne kmečke šole.

Politični ogled.

— VI. shod avstrijskih katolikov. Šesti shod avstrijskih katolikov se bo vršil 16. do 19. novembra na Dunaju. Shoda se lahko vdeležijo vsi oni može, ki pripadajo kaki katoliški organizaciji, ali so se ustmeno, ali pismeno zglasili pri pripravljalnem odboru. Za dame se bodo izdale posebne vstopnice. Dne 16. novembra se bo vršil ustanovni shod, dne 18. in 19. novembra bodo slavnostna zborovanja in zborovanja odsekov. Ob tej priliki se vrše tudi občni zbor Pijevega društva (za povzdigo časnikarstva) ter komerz katoliških dijaških društev.

— Hrvatska stranka prava ima svoj strankarski shod dne 22. t. m. v Zagrebu. Razpravljalo se bo o strankini politiki, programu in organizaciji.

— Grška. Grki so strašno pobiti, ker dan na dan dohajajo poročila, kako turški vojaki v Macedoniji pobijajo grške bande. V Macedoniji vzdržujejo Grki 2000 teh banditov. Namen teh čet je, pobijati bolgarske čete in s silo privedi macedonsko prebivalstvo nazaj h grški veri in tako tudi po časi h grški državi. Grki bi se radi maščevali nad Turki, če bi mogli, toda kje naj vzamejo za vojsko s Turki sposobne armade. Letos je bilo na Grškem jako malo mladeničev potrjenih v vojske, vsi močnejši so pobegnili v Ameriko. Ti ki pa ostanejo so slabi vojaki in ker so tudi častniki nezmožni, je cela armada za nič. Tudi cela državna uprava je slaba. Zato cela država nima nobenega ugleda.

— Na Italijanskem izrabljajo sedaj protikatoliške stranke in listi slučaj lažeredovnice Fumagali in ščuvajo ljudstvo proti katoličnom in sv. cerkvi. Priredili so po vseh mestih demonstracije ter surovo napadali cerkve, samostane in katoličane. Slavni skladatelj Perosi, katerega je nedavno drhal na kolodvoru vpljuvala, je v listu „Messagero“ izjavil, da v celi Evropi ni naletel na tako sodrgo, kakor v Rimu, in da ga je po teh dogodkih sram, da je Italijan.

Mala politična naznanila.

Dne 13. avgusta. Predvečerašnjim se je začel v Pragi shod češke socijalne demokracije, ki je pokazal, da v tej stranki ni edinstva in enotnih idej. Sodrugi so se pošteno sprli. — Včeraj se je v francoski vojni minister udeležil odkritja spomenika nekega framasona. Pri tem ga je neki mladenič oplaval. — V Soči na Ruskem so roparji oropali celo ladijo. Odnegli so 11.500 rubljev. — Rais-Uli je izročil ujetega generala Macleana. — Po maroških mestih se vedno bolj širi upor. Pred Casablanko se še vedno bijejo. — Na južnem Francoskem je pripravljenih več polkov za odhod v Maroko. — Šah perzijski je obljubil ugoditi zahtevam parlamenta. — Španski kralj in kraljica prideta na Dunaj 3. oktobra. — Vinogradniški boj na Francoskem je končan. — Delegacije se snidejo meseca novembra. — Na Ogrskem ustanovljajo kršč. socijalno stranko. — Včeraj je 4000 Maročanov napadlo Casablanko; francoski vojaki so napad odbili. — V Bieleah na Ruskem so trije židovski

valo, celo družino s šepo otrok nasiti; tako jim je bila godba postranski zaslužek; in stariši so videli radi, da sva brat Jožef in jaz imela veselje na godbi in šla h godecem.

Zadnje besede je govoril zopet mojster Mihael z njemu lastnim smehom.

Mojster Vendelin pa je zmigal malomarno z ramama, kakor bi hotel reči: Meni je že prav, toda moj dečko, ki ravnokar začne hoditi, mora postati to, kar sem jaz.

Potem še je mrmral marsikaj nerazumljivega med svoje kocinaste brke, toda slednjic se je vendar odločil, vse potrebno poiskati, da spravi kolo zopet v red, kar je bilo kmalu narejeno.

Ko pa je hotel mojster Mihael stisniti kolarju v roko par ogrskih grošev za delo, katere je prinesel, kakor je pristavil v šali, seboj iz svojega zadnjega prebivališča na Ogrskem, kamor se je bil podal pred petimi leti iz Dunaja, mu je dejal ta na pol zaničljivo, na pol s sočutjem: Od ubogega potujočega godeca si mojster Vendelin Jakob Fidler — tako je moje popolno ime — ne da plačati. Spravite zopet svoje groše, ki so gotovo težko zasluženi, in pojdite svoja pota, mojster Nemanič; radi teh par žeblicev se ne bom ubožal. Toda to vam pravim, je dejal ter se vdaril skoraj ošabno ob prsi, dvakrat vesel sem danes, ko sem videl vašo revno in siroto, da nisem vašega posla, temveč pošten kolar.

In boljše volje, kakor kedaj, se je povrnil, žvižgajoč neko pesem, v svojo delavnico.

Pa tudi mojster Mihael se je smehljaj zadovoljen, ko je uro pozneje dospel v lepo mesto Solnograd, kjer mu je harmonično zvonjenje, ki je vabilo k večernicam, kakor v pozdrav klicalo: Dobrodošel, ljubi mojster Mihael, dobrodošel ob bregu krasne Salice!

Tedaj je mislil ravno navpak kakor mojster Vendelin: Kako sem vendar vesel, da nisem postal kolar, temveč pravi, pristen muzikus.

dijaki umorili policijskega ravnatelja. — V Armeni na Francoskem so imeli krščanski socijalci zborovanje. — V Nižni Novgorodu na Ruskem so prijeli japonskega ogleduha. — Med Ameriko in Japonsko so se razmere zopet poslabšale.

Dne 14. avgusta. Uradni list razglasa novo obrtno postavo, vsled katere more samo dotični voditi kako obrt, ki je zato usposobljen. — Vsled odredbe trgovskega ministra pridejo posredovalnice za službe pod policijsko nadzorstvo. — Grški kralj pride meseca oktobra na Dunaj obiskat našega cesarja. — Danes je obiskal angleški kralj Eduard v Wilhelmshöhe nemškega cesarja Viljema. — V carskem gradu Krasnoje selo so prijeli nekega dijaka in dve deklici, ki so delili revolucionarne oklice med vojake. Včeraj zjutraj so v Rigi ustrelili osem revolucionarjev.

Dne 15. avgusta. Danes dopoldne je došel angleški kralj v Isl k našemu cesarju. — V srednji Ameriki zelo vre. Ljudovlade Gvatemala in Salvador ter Hondura in Nikaragua se gledajo zelo hudo in jevsak čas pričakovati, da si skočijo v laso. — Kralj Alfonz španski in kraljica Viktorija bosta na Dunaj dospela 15. septembra in bosta gosta cesarjeva tri dni. — Arnavtske bande požigajo in morijo po stari Srbiji. Veliko Srbov je zbežalo čez mejo na Srbsko. — Francoski listi poročajo, da se bosta v kratkem sešla ruski in angleški vladar.

Dne 16. avgusta. Pri sestanku našega cesarja in angleškega kralja sta se dogovorila njuna ministra glede postopanja v Makedoniji in sta sklenila podpirati turško vlado proti bandam. V maroški zadevi sta povdarjala, da se strinjata s tem, da naredita mir Francoska in Španska. — Rais-Uli ni izročil angleža Mauleana, kakor se je pomotoma poročalo. Vsled nemirov v Maroku je postal Rais-Uli še predrzneši in naznanja med muhamedanci sveto vojsko proti Evropejcem. — V nemških afriških kolonijah se je sopro med Hereri pojavil upor, katerega je zanetil njih vodja Morengo. Lansko leto so ga Nemci premagali. Morengo je zbežal na angleško ozemlje, kjer ga Angleži na zahtevo Nemcev zaprli. Sedaj je pa ušel in začel na novo boj. — Porenjski vinogradniki na Nemškem so imeli danes od 1700 vinogradnikov obiskan shod, kjer so sklenili preosnovno vinskega zakona.

Dne 17. avgusta. Nadvojvoda Frano Karol Jožef je bil proglašen polnoletnim. — Škoda znaša v Casablanci 10 milijonov frankov, ker je skoraj celo mesto razrušeno. — Hrvatski sabor bo sklican med 10. in 15. novembrom, da dovoli proračun. — Danes so bile v Zagrebu velike demonstracije proti novemu banu. Ko se je peljal ban v vozu, mu je klicala velika množica „Fej!“ Ban jim je komaj ušel. — Tajnika sv. očeta so napadli framasoni v Rimu na ulici.

Dne 18. avgusta. Danes se je po celem cesarstvu slovesno obhajal 77. rojstni dan vladarjev. — Uporni Maročani so pozvali generala Drude, ki tabori pred Casablanko, naj se uda, sicer bodo prišli v taki množici, da vse pobijejo. On pa je izjavil, da je njegovo stališče vsled španske pomoči nepremagljivo. Omejil se bo samo na obrambo mesta, ker bi za zasledovanje upornežev rabil 25.000 vojakov. — V Moravski Ostrovi so danes odkrili cesarjev spomenik. Ko so Nemci izobesili frankfurtarice, so jih morali na povelje policije zopet odstraniti.

Dne 19. avgusta. V Varšavi na Ruskem so napadli roparji državno banko in uplenili en milijon rubljev. — Kranjski in istrski deželni zbor se ne bosta sklicala. — Včeraj so napadli Marokanci četo pri Casablanci. Boj je trajal od 7. do 11. ure. Bojna črta je bila dolga 6 klm. Naskokovalce so odbili.

Dne 20. avgusta. Francoski ministrski predsednik Clemenceau obišče jutri angleškega kralja, ki je sedaj v Marijinih toplicah. — Včeraj popoldne so znovic napadli Marokanci generala Drude. Napad je bil odbit. Evropejci imajo enega mrtvega in dva ranjena. Marokanci pa so imeli strašne zgube, katere jim je prizadajalo topničarstvo. — Današnja poročila zopet pravijo, da je Rais-Uli izročil Macleana vsled pegajanja s francoskim in angleškim konzulom, ki sta mu zato obljubila, da bosta varovala njegovo življenje, če pride kedaj sultanu v roke. — V Casablanci je položaj silno resen. Vojska Marokancev vedno raste in se bo upor razširil najbrže na vso deželo. Marokanski jezdeci prihajajo do 500 m. blizu francoskih straž ter jih smeše. Po noči napadajo francoske straže.

Razne novice.

• Občni zbor Zveze lavantinskih dušnih pastirjev in katehetov bo za gotovo dne 4. septembra t. l. v Poljčanah ob 11. uri dopoldne. Na dnevnem redu bodo velevažne zadeve. Kakor je sklepati iz zanimaljanja za Zvezino usodo, bo ta občni zbor jako dobro obiskan. Vsak udeleženec blagovoli svojo udeležbo č. g. župniku Alojziju Cilenšku v Poljčanah javiti in to čim preje zaradi skupnega obeda.

• Odbor podpornega društva organistov s sedežem v Celju je imel dne 12. t. m. sejo v Grižah, pri kateri je ukronil sledeče: Letošnji občni zbor se vrši dne 24. septembra ob 1. uri popoldne v Mariboru. Od 23. do 27. septembra se namreč prireda